

5) w § 9 w ust. 1:

a) w pkt 1 wyrazy: „30%” zastępuje się wyrazami: „35%”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) 20% całkowitej ulgi w podatku dochodowym z tytułu wartości eksportu, o której mowa w § 8 ust. 2 pkt 3, oraz 25% ulgi w podatku dochodowym z tytułu przyrostu eksportu, o którym mowa w § 8 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia

Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym (Dz. U. Nr 75, poz. 337 i z 1984 r. Nr 23, poz. 110).”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

293

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 grudnia 1984 r.

w sprawie zasad ustalania obciążeń przyrostu wynagrodzeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1983 r. o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 75, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do rolniczych spółdzielni produkcyjnych zrzeszonych w Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, zwanych dalej „spółdzielniami”.

§ 2. 1. Spółdzielnie dokonują wpłat na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej z tytułu obciążeń kwoty przyrostu przeciętnych wynagrodzeń pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę.

2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrem Finansów na wniosek Prezesa Zarządu Centralnego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, w terminie do dnia 30 listopada każdego roku, ustala na następny rok wskaźnik przyrostu przeciętnego wynagrodzenia wolnego od obciążeń.

§ 3. Środki wydatkowane na przyrost wynagrodzeń, o których mowa w § 2, ponad wskaźnik wolny od obciążeń podlegają obciążeniu według następującej skali:

Lp.	Przyrost przeciętnego wynagrodzenia w %	Stawka obciążenia kwoty przyrostu przeciętnego wynagrodzenia w %
1	do 2	25
2	ponad 2 do 4	50
3	ponad 4 do 5	75
4	ponad 5 do 6	100
5	ponad 6 do 7	200
6	ponad 7	400

§ 4. Przyrost przeciętnego wynagrodzenia podlegający obciążeniu według skali określonej w § 3 ustala się przez porównanie przeciętnego wynagrodzenia uzyskanego za dany rok z przeciętnym wynagrodzeniem za poprzedni rok, z tym że:

1) przy ustalaniu przeciętnego wynagrodzenia nie uwzględnia się:

a) kwoty wynagrodzeń osób odbywających wstępny staż pracy,

b) kwoty wynagrodzeń wypłaconych z dotacji budżetowej specjalistom w pierwszych dwóch latach ich zatrudnienia w spółdzielniach w okresie 5 lat od ich zarejestrowania,

c) pracowników pobierających wynagrodzenia, o których mowa pod lit. a) i b),

2) dla spółdzielni prowadzących działalność w roku poprzednim tylko w oparciu o pracę członków, w razie zatrudnienia w roku obliczeniowym pracowników na podstawie umowy o pracę, poziom przeciętnego wynagrodzenia, które będzie stanowić podstawę do ustalania przyrostu podlegającego obciążeniu, ustala Centralny Związek Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, uwzględniając poziom wynagrodzeń uzyskany przez analogiczną grupę zawodową pracowników zatrudnionych w innych spółdzielniach.

§ 5. Spółdzielnie nie dokonują wpłat z tytułu obciążeń w okresie pierwszych dwóch lat obliczeniowych.

§ 6. 1. Kwoty obciążeń podlegają przekazaniu na scentralizowany rachunek Centralnego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, zwany dalej „scentralizowanym rachunkiem”.

2. Wpłaty kwot obciążeń na scentralizowany rachunek dokonuje się jednorazowo po zakończeniu roku, w terminie nie przekraczającym 30 dni od dnia weryfikacji rocznego sprawozdania finansowego.

§ 7. 1. Środki finansowe uzyskane z wpłat z tytułu obciążeń, przekazane na scentralizowany rachunek, przeznacza się na pomoc spółdzielniom działającym w trudnych warunkach przyrodniczo-ekonomicznych.

2. Zarząd Centralnego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych za zgodą Ministra Finansów określi szczegółowe zasady wykorzystania środków, o których mowa w ust. 1.

§ 8. Wskaźnik przyrostu przeciętnego wynagrodzenia wolnego od obciążeń na 1984 r. ustala się w wysokości 17%.

§ 9. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu stosuje się przepisy w sprawie szczegółowych zasad obliczania przyrostu wynagrodzeń i kwot obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej, z wyjąt-

kiem uprawnień do stosowania współczynników korygujących przyrost wolny od obciążeń z tytułu wzrostu produkcji sprzedanej.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczeń poczynszu od dnia 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

294

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 grudnia 1984 r.

w sprawie podatku rolnego.

Na podstawie art. 1 ust. 5, art. 5 ust. 1, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 4, art. 10 ust. 2, art. 12 ust. 2 i art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268) zarządza się, co następuje:

§ 1. Gminy i miasta oraz dzielnice w miastach zalicza się do jednego z czterech okręgów podatkowych zgodnie z wykazem stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. 1. Zwalnia się od podatku rolnego od gruntów:

- 1) działki przydzielone pracownikom zatrudnionym w państwowych gospodarstwach rolnych, zgodnie z układem zbiorowym pracy dla robotników i pracowników rolnych,
- 2) grunty będące w zarządzie organów administracji szkolnej, przekazane przez te organy do osobistego użytkownika nauczycielom szkół podstawowych, średnich i zawodowych,
- 3) grunty położone w pasie drogi granicznej,
- 4) grunty orne, łąki i pastwiska objęte melioracją — w roku, w którym uprawy zostały zniszczone wskutek robót drenarskich,
- 5) grunty nabyte w drodze kupna na utworzenie nowego gospodarstwa rolnego oraz grunty nowo utworzonych rolniczych spółdzielni produkcyjnych — na okres 3 lat,
- 6) grunty nabyte w drodze kupna na powiększenie już istniejącego gospodarstwa rolnego oraz grunty objęte w trwałe zagospodarowanie przez jednostki gospodarki uspołecznionej — na 1 rok,
- 7) grunty powstałe z zagospodarowania nieużytków — na okres 5 lat, licząc od roku następnego po zakończeniu zagospodarowania,
- 8) grunty otrzymane w drodze wymiany lub scalenia — na 1 rok następujący po roku, w którym dokonano wymiany lub scalenia gruntów.

2. Okres zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, liczy się od roku podatkowego następującego po roku, w którym zawarto umowę sprzedaży gruntów, utworzono rolniczą spółdzielnię produkcyjną lub objęto grunty w trwałe zagospodarowanie.

3. W razie nabycia gruntów od indywidualnych właścicieli gospodarstw rolnych nie stosuje się zwolnienia, jeżeli nabywca jest małżonkiem, krewnym w linii prostej, pasierbem, zięciem lub synową sprzedawcy gruntów.

4. Po upływie okresu zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5—8, stosuje się ulgę w podatku rolnym od gruntów, polegającą na obniżeniu podatku w pierwszym roku podatkowym o 75% i w drugim roku o 50%.

§ 3. 1. Przy opodatkowaniu gospodarstw rolnych:

- 1) żołnierzy odbywających zasadniczą służbę wojskową lub długotrwałe przeszkolenie wojskowe,
- 2) osób spełniających zastępczo obowiązek służby wojskowej w formie skoszarowanej

— prowadzących te gospodarstwa bezpośrednio przed powołaniem do służby, stosuje się ulgę w podatku rolnym od gruntów w wysokości 60%, jeżeli w gospodarstwie pozostała jedna osoba zdolna do wykonywania podstawowych prac w gospodarstwie rolnym w rozumieniu przepisów o udzielaniu odroczeń zasadniczej służby wojskowej, albo — 40%, jeżeli w gospodarstwie pozostały dwie lub więcej takich osób.

2. Przy opodatkowaniu gospodarstw rolnych członków rodzin żołnierzy i osób wymienionych w ust. 1, którzy bezpośrednio przed powołaniem do służby pracowali w tych gospodarstwach, stosuje się odpowiednio ulgę w wysokości 60% albo 40%, w zależności od liczby członków rodziny pozostających w tym gospodarstwie, zdolnych do wykonywania podstawowych prac w gospodarstwie rolnym.

3. Ulgi określone w ust. 1 i 2 przysługują, jeżeli służba trwała co najmniej 9 miesięcy.

§ 4. 1. Podatek rolny od gruntów położonych na terenach podgórskich i górskich obniża się o 30% dla gruntów klas I, II, IIIa, III i IIIb, a o 60% dla gruntów klas IVa, IV, IVb i V.

2. Za miejscowości położone na terenach podgórskich i górskich uważa się miejscowości, w których co najmniej 50% użytków rolnych jest położonych powyżej